

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EKES z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie wniosku skarżącej o odtworzenie jej ścieżki kariery, a w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji oddalającej zażalenie z dnia 8 listopada 2020 r.;
- zasądzenie od EKES zapłaty zaległego wynagrodzenia i powiązanych z nim świadczeń pieniężnych, z odsetkami za zwłokę według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny powiększonej o 2 punkty;
- zasądzenie od EKES zapłaty 2 000 EUR z tytułu poniesionej krzywdy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia gwarancji proceduralnych zawartych w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) oraz naruszenia zasady niedyskryminacji. Skarżąca podnosi, że sposób podejmowania przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) decyzji w sprawie awansu lub zmiany zaszeregowania personelu tymczasowego sekretariatów grup narusza gwarancje procesowe z art. 41 karty praw podstawowych. Dotyczy to wszystkich decyzji o nieprzyznaniu awansu lub zmiany zaszeregowania skarżącej od czasu podjęcia przez nią służby. Skarżąca twierdzi, że decyzje te są całkowicie pozbawione uzasadnienia oraz że żaden akt, decyzja o charakterze generalnym lub komunikat nie wskazuje, jakie kryteria przyjmuje się i stosuje w celu wyłonienia członków personelu tymczasowego, którzy otrzymają awans lub zmianę zaszeregowania.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa. Skarżąca podnosi w tym względzie, że choć EKES rzeczywiście przysługuje uznanie w zakresie ustalania kryteriów i szczegółowych zasad stosowania art. 10 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, muszą one jednak gwarantować wymagany prawem Unii stopień przewidywalności. Należy jednak stwierdzić, że nie ma to miejsca, gdyż nie istnieją kryteria, a tym bardziej jasne i przejrzyste kryteria, które by pozwoliły członkom personelu tymczasowego dowiedzieć się, jaki i na jakich warunkach nastąpi awans lub zmiana zaszeregowania powodująca zawarcie aneksu do umowy.
3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że decyzja o zmianie zaszeregowania skarżącej tylko trzykrotnie od 2004 r. jest obciążona oczywistym błędem w ocenie, nawet gdyby należało brać pod uwagę kryteria wynikające rzekomo z utrwalonej praktyki stosowanej w EKES.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku dbałości. Skarżąca podnosi, że odkąd tylko wstąpiła do służby, przy podejmowaniu przez organ upoważniony do zawierania umów decyzji, którym członkom personelu tymczasowego należy przyznać awans lub zmianę zaszeregowania, nie brano pod uwagę jej interesów.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – KL / EBI

(Sprawa T-751/20)

(2021/C 53/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KL (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji EBI z dnia 18 maja 2020 r., zgodnie z którą zaświadczenia lekarskie skarżącego od dnia 18 marca do dnia 18 kwietnia i od dnia 20 kwietnia do dnia 20 maja 2020 r. nie są ważne w świetle art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych;
- w razie zaistnienia takiej potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 września 2020 r. oddalającej skargę administracyjną skarżącego na decyzję początkową z dnia 18 maja 2020 r.;
- zasądzenie od EBI zadośćuczynienia za krzywdę skarżącego;
- obciążenie EBI całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych. Skarżący podnosi między innymi, że artykuł ten nie znajduje zastosowania, ponieważ w niniejszej sprawie nie istnieje żaden uzasadniony przypadek, który pozwoliłby służbie medycznej na odrzucenie przedstawionych przez niego zaświadczeń lekarskich.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, zasady proporcjonalności i nadużycia prawa. Skarżący podnosi w tym względzie, że postawa strony pozwanej jedynie pogarsza jego i tak już bardzo niestabilną sytuację zdrowotną, ponieważ poprzez odmowę ważności dwóch zaświadczeń lekarskich za okresy od dnia 18 marca do dnia 18 kwietnia i od dnia 20 kwietnia do dnia 20 maja 2020 r. oraz poprzez wystosowanie groźby postępowania dyscyplinarnego zaskarżone decyzje znacznie pogłębiają jego uogólniony stan niepokoju.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – IMG / Komisja

(Sprawa T-752/20)

(2021/C 53/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: International Management Group (IMG) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i J.-Y. de Cara)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna,
 - a w konsekwencji:
- uznanie powstania odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną stronie skarżącej, w wysokości szacowanej na 10 000 EUR miesięcznie, z zastrzeżeniem ewentualnego doprecyzowania tej kwoty, za okres od połowy grudnia 2015 r. do dnia ogłoszenia spodziewanego wyroku, oraz kwoty 2,1 mln EUR (wraz z odsetkami za zwłokę) tytułem odszkodowania za poniesioną przez nią szkodę;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.